

[Hölmberg.]

1,0, så er der bestemt ingen grund til ændringer. Men hvis vi ønsker en skærpelse af den tilstand, som råder, er der kun én vej, og det er de faste promillegrænser. Vi er mange, der ønsker en skærpelse, og så indferligt og så stærkt, som jeg kan, vil jeg opfordre alle tingets medlemmer til at stemme herfor. Endnu en gang må jeg tilføje, at jeg nok er mit partis ordfører, men at ikke alle deler mine synspunkter.

Nordqvist: Det fremgår formentlig både af betænkningen og tidligere ordføreres indlæg, at udvalget er gået grundigt til værks og herunder har behandlet adskillige emner uden for lovforslaget. Problemerne er mestendels apolitiske, og det har derfor ikke været svært at holde den saglige linje. Kun et enkelt problem har undertiden givet anledning til livlige dialoger. Jeg kan i det hele tiltræde lovforslaget og skal kun fremsætte enkelte bemærkninger.

I forbindelse med politiets fjernelse og bortsalg af køretøjer har ministeren erklæret, at man i de tilfælde, hvor ejeren er kendt, vil anvende retsplejelovens almindelige bestemmelser ved forkyndelse, dvs. at denne kan ske lovligt for andre end den pågældende selv. Man kan derfor ikke afvise, at en ejer kan komme i den situation at lide tab ved, at hans køretøj uden hans vidende er bortsolgt ved auktion. Da den relativt korte frist for bortsalg, 14 dage, er indsat først og fremmest for at spare det offentlige for udgifter til opbevaring, noterer jeg med tilfredshed, at ministeren har lovet i disse helt ekstraordinære tilfælde at søge at yde erstatning til de pågældende.

Bestemmelserne om anke i de groft uforvarlige tilfælde, der fremover kan give opsættende virkning, og reglen om erstatning ved uberettiget frakendelse af førerbevis har en naturlig sammenhæng. Det har sin begrundelse i, at mange af disse sager ankes til en højere instans, hvilket ministeren også nævner i sin fremsættelse. Det er derfor naturligt, at udvalget har drøftet en ændret formulering af § 70, stk. 1, som hr. Langkilde tidligere omtalte. Jeg selv var parat til at ændre § 70, stk. 1, men jeg kan acceptere ministerens tilsagn om snarest at iværksætte nærmere undersøgelser om spørgsmålet.

Erstatning for uberettiget inddragelse af førerbevis er begrænset til egentlige tab, hvad jeg fortsat finder er for karrigt. Da ministeren har lovet at tage de almindelige bestemmelser om oprejsning op til revision og herunder inddrage disse bestemmelser, kan jeg tiltræde formuleringen, der i hvert fald er et betydeligt fremskridt.

Der er fremsat en del ændringsforslag, hvorom udvalget er enig, og jeg skal i det hele henvide til betænkningen og de bemærkninger, tidligere ordførere har fremsat.

Så er der spørgsmålet om førerbevis til letvægtsmotorcykler for de 16-18 årige. Af det materiale, udvalget har haft til rådighed, fremgår bl. a., at aldersgruppen 15-17 år er særlig udsat i trafikken, næppe fordi den ikke kender færdselsreglerne, men vel især fordi denne aldersgruppe ikke altid er lydør over for de formaninger, vi ældre kommer med, og vel også fordi der ikke er langt fra tanke til handling. Det er kun med megen betænkelighed, jeg har accepteret 15-årige på knallerter, og jeg mener ikke, den her foreslåede overgangsordning er nødvendig for at vænne de unge til trafikken. Tværtom må udsigten til de større hastigheder mane til forsigtighed og fornyet overvejelse, og jeg kan derfor tiltræde, at ministeren søger problemet nærmere belyst.

Så er der spørgsmålet om generelle hastighedsgrænser, der har været genstand for særskilt behandling i færdselssikkerhedskommissionen, hvis flertal ikke kan tilslutte sig en række hastighedsgrænser, hverken i eller uden for byer eller bymæssige bebyggelser. Kommissionen kommer til den konklusion, at faste generelle grænser næppe vil medføre en forbedring af færdselssikkerheden, men mere tænkeligt en del ulemper, et synspunkt, ministeren har kunnet tilslutte sig også under henvisning til for det første, at der er lokale grænser af trafikale og sikkerhedsmæssige årsager, at de generelle grænser, der forsøgtes i 1960'erne, ikke havde nogen gunstig virkning, at håndhævelsesmuligheden er beskeden, og at de generelle grænser let kan komme til at virke som et påbud, foruden at det naturligvis fortsat gælder, at hastigheden skal være forsvarlig og afpasset efter forholdene. Alt i alt finder jeg ikke, at der i det erfaringsmateriale, vi i dag har til rådighed, er tilstrækkelig begrundelse for at ændre de